

A kőbe vésett üzenet

Írta: krónikás

2008. szeptember 13. szombat

Éles férfihang harsan a szombat délelőtti verőfényben: "Az oldalbordádat elhoztad?" Erősödő moraj jelzi: "itt vízműsök gyülekeznek". Igen. Jó erőben lévő, jó ötvenes urak és csinos hölgyek (az oldalbordák) népesítik be előbb a parkolót, aztán az aulát, majd a folyosókat. Tömören fogalmazva ellepik a Vízmut. Ölelik egymást; mosolyognak; villognak a vakuk; a lépcsőn, a falakban, egymásban keresik a régit; és kíváncsian szemlélik az újat: a Yárda Sziget Kalózzai által kifüggesztett felhívásokat. Ők az 1968-ban végzett 4. C osztály.

Hatan (köztük az osztályfőnök) igazoltan hiányoznak. Úgy tűnik, hogy ez már sajnos örökre így marad. A többiek szinte teljes létszámban el tudtak jönni. Eljöttek örülni egymásnak, emlékezni az ifjúságról, idézni a hatvanas évek Deák utcai hangulatát. A találkozót a csapat motorja, a szervező, a még mindig örökmozgó Hodosi József nyitja meg. Az öregvízműsök büszkeséggel teli érdeklődéssel hallgatják az igazgatót, aki a mai Vízűről beszél. Séta az intézményben, aztán fényképezkedés a szoborral.

Később egy csomagtartóból előkerül egy szatyor, abból pedig előkerül a kő. A kockakő, ami tényszerűen rögzíti: "Találoztunk." Olyan ez, mint egy mérőldkő, vagy mint egy rövid bejegyzés a naplóban. Mégis inkább üzenet ez. Üzenet a hiányzó hatnak: megvagyunk, összetartunk, gondolunk rátok, szeretünk benneteket és szeretjük az iskolánkat. Aztán a kő visszakerül a szatyorba, a szatyor a csomagtartóba, és a kőbe vésett üzenet elindul célja felé. A sokat látott bazalkockát Mazán Mátyás osztályfőnök sírhantja fogadja be.

A találkozó jó hangulatban, a fehér asztal mellett folytatódik, és talán még most is tart

A kőbe vésett üzenet

Írta: krónikás

2008. szeptember 13. szombat

